

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 165

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 februarie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–5
★	
Opinie separată	5–6
Decizia nr. 494 din 17 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
64. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor art. V alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice	9–10
70. — Hotărâre privind aprobarea caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Asigurarea atenuării și tranzitării în siguranță a volumelor de viitură pe râul Crasna, aval de acumularea Vârșolț, județul Satu Mare”	11–12
72. — Hotărâre privind modificarea alin. (4) al art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2022 pentru stabilirea aspectelor tehnice și organizatorice privind funcționarea în sistem-pilot, precum și a celor privind operaționalizarea Sistemului informatic de monitorizare electronică	13
73. — Hotărâre privind trecerea unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, situate în județele Olt, Alba, Sibiu, Giurgiu, Cluj, Argeș, Buzău, Mureș, Gorj și Sălaj, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 339

din 9 iulie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Manuela-Camelia Cucerea și Marta Simon în Dosarul nr. 1.056/102/2019/a2 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 840D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 octombrie 2023, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 noiembrie 2023. Ulterior, având în vedere că nu au fost prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri și ținând cont de cererile formulate de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 58 alin. (1) teza întâi, respectiv al art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru 28 noiembrie 2023, 30 ianuarie 2024, 14 februarie 2024, 21 februarie 2024, 20 martie 2024, 10 aprilie 2024, 28 mai 2024, 3 iunie 2024 și 9 iulie 2024, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 23 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.056/102/2019/a2, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Manuela-Camelia Cucerea și Marta Simon într-o cauză având ca obiect drepturi bănești reprezentate de contravaloarea muncii prestate în orele de gardă.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia arată, în esență, că, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază. Cu toate acestea, prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a prevăzut că, începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. Totodată, prin prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-a dispus că, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumurile sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

5. Deși salariul de bază a fost majorat prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale aferente orelor de gardă au fost diminuate, întrucât au fost limitate la nivelul cuantumului acordat pentru luna ianuarie 2018 și, ulterior, decembrie 2018.

6. Astfel, se aduce atingere dreptului fundamental la muncă, în componenta sa privind dreptul la salariu, încălcându-se art. 41 alin. (1) din Constituție, precum și prevederile internaționale referitoare la dreptul la muncă.

7. Sunt încălcate și condițiile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât măsura dispusă de dispozițiile de lege criticate nu este necesară și aduce atingere existenței dreptului la salariu. Prejudicierea nejustificată este cu atât mai evidentă cu cât inițial legiuitorul a dat o aparență de limitare temporară a restrângerii drepturilor salariate aferente activității de gardă, prevăzând că această limitare se aplică începând cu luna martie 2018 și până la data de 31 decembrie 2018. Ulterior însă această restrângere a fost prorogată, prin prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, nemaivând astfel un caracter temporar.

8. Rezultă astfel că dreptul la salariu este îngrădit *sine die* prin efectul prelungirilor succesive ale limitării acordării remunerației aferente orelor de gardă. Se aduce astfel atingere caracterului temporar al restrângerii exercițiului dreptului fundamental la salariu.

9. Pe de altă parte, prin textele de lege criticate se aduce atingere principiului drepturilor câștigate, câtă vreme autoarele excepției beneficiau anterior, sub imperiul vechii reglementări incidente, de drepturi salariale corespunzătoare activității de gardă prestate, în mod integral, în acord cu reperul de calcul stabilit de legiuitor, respectiv cu nivelul salariului de bază.

10. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la salariu. În acest sens arată, pe de o parte, că prin neacordarea unei majorări a drepturilor salariale aferente orelor de gardă, similară majorării salariului de bază, nu a fost încălcat în niciun fel dreptul la salariu al reclamantelor, drepturile aferente orelor de gardă nefiind reduse, iar, pe de altă parte, că dreptul constituțional la salariu nu implică și obligația statului de a acorda majorări ale salariului. În condițiile în care nu a fost restrâns dreptul la muncă al reclamantelor, prevăzut de art. 41 alin. (1) din Constituție, apreciază că nu au fost încălcate nici prevederile art. 53 din Constituție.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, dispoziții introduse prin articolul unic pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 8 decembrie 2017. De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017: *„Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: [...] începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;”*,

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: *„Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

15. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au avut o aplicare limitată în timp. De asemenea, constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, în sensul prelungirii termenului de aplicare începând cu luna ianuarie 2020. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și având în vedere aplicabilitatea în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în redactarea criticată de autoarele excepției de neconstituționalitate.

16. Autoarele excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile internaționale care consacră dreptul la muncă, respectiv art. 23 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și art. 15 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost invocată într-o cauză în care autoarele excepției, având calitatea de medici, au solicitat acordarea drepturilor convenite pentru munca desfășurată în timpul gărzilor pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază.

18. Curtea reține că, potrivit reglementărilor cap. II din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017, gărzile pot fi efectuate atât în timpul programului de muncă, cât și în afara acestuia. Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă găziri obligatorii [art. 5 alin. (2)]. Pentru gărzile efectuate peste durata normală a timpului de lucru în vederea asigurării continuității asistenței medicale, medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă [art. 5 alin. (3)].

19. Un contract individual de muncă cu timp parțial încheiat exclusiv în vederea efectuării serviciului de gardă pot încheia și medicii care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară [art. 3 alin. (5)].

20. În ceea ce privește munca desfășurată în linia de gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, aceasta se salarizează „cu tariful orar aferent salariului de bază” [art. 3 alin. (1)]. De asemenea, gărzile efectuate în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază, în timp ce gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază [art. 3 alin. (2) și (3)].

21. Alături de aceste drepturi, începând cu 1 august 2023, se acordă o indemnizație lunară stabilită în cuantum brut (art. 31, introdus prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023).

22. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate reglementează drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă ce se acordă începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, respectiv începând cu 1 ianuarie 2019.

23. Analizând contextul reglementării, Curtea reține că, potrivit art. 43 din Legea-cadru nr. 153/2017, această lege a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017. Dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 au reglementat aplicarea etapizată a acestei legi. Dispozițiile alin. (2) din acest articol de lege, care reglementează salarizarea pentru anul 2017, prevăd menținerea în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de

încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

24. Potrivit alin. (3) din același articol de lege, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumul aceluiași drepturi se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25. În mod excepțional, pentru personalul care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară, prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit Legii-cadru 153/2017 pentru anul 2022. Cu toate acestea, în ceea ce privește drepturile salariale aferente muncii desfășurate în linia de gardă, dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, care constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prevăd menținerea acestora conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. Această reglementare are un caracter derogatoriu, pe perioada anul 2018, de la dispozițiile art. 3 din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea muncii efectuate în linia de gardă.

25. Păstrarea aceluiași nivel pentru sporurile acordate pentru munca prestată în linia de gardă s-a realizat și în anul 2019, ca urmare a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Astfel, textul de lege prevede păstrarea acestor drepturi, începând cu 1 ianuarie 2019, la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, însă, așa cum s-a reținut mai sus, în decembrie 2018 cuantumul era cel reglementat de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel raportat la nivelul lunii ianuarie 2018.

26. Prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 12 ianuarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că, în temeiul art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul acestor drepturi se menține cel mult la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2018, conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în temeiul art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

27. Prin urmare, Curtea reține că, în esență, autoarele excepției solicită acordarea drepturilor salariale aferente activității prestate în linia de gardă prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază, în sensul dispozițiilor art. 3 alin. (1) din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, și nu al dispozițiilor de lege criticate.

28. Or, Curtea reține că, în ceea ce privește dreptul la salariu, în jurisprudența sa, a statuat că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie

2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 597 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 22 ianuarie 2024, paragraful 20).

29. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș*

împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României, paragraful 15.

30. Curtea Constituțională observă și că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

31. Or, Curtea, apreciind că, în realitate, autoarele excepției urmăresc o modificare a soluției legislative aplicabile în cauză referitoare la salarizarea activității desfășurate în linia de gardă, contrar prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la separația puterilor în stat și celor ale art. 61 alin. (1) care consacră rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, precum și dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Manuela-Camelia Cucerea și Marta Simon în Dosarul nr. 1.056/102/2019/a2 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iulie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

★

OPINIE SEPARATĂ

1. În dezacord cu soluția adoptată — cu majoritate de voturi — prin Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024, considerăm că excepția de neconstituționalitate trebuia admisă, și nu respinsă ca inadmisibilă.

2. Problema de drept ridicată în prezenta cauză este aceea a plafonării drepturilor salariale aferente muncii desfășurate în linia de gardă la nivelul anului 2018 în condițiile în care salariul prestat de personalul medical a cunoscut creșteri graduale în perioada 2018-2023.

3. În analiza noastră, vom avea ca premisă faptul că salarizarea personalului medical pentru gărzile efectuate în afara

normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este reglementată de dispozițiile art. 3 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și se realizează prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază.

4. Se mai reține că „*asigurarea continuității asistenței medicale este obligatorie pentru unitățile sanitare publice din sectorul sanitar și se asigură prin serviciul de gardă*” [a se vedea art. 22 alin. (1) din Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 870/2004]. Art. 42 din același regulament prevede că „(1) *Orele de gardă*

se efectuează în afara programului de la norma de bază, cu excepția orelor de gardă prevăzute la art. 4, și se desfășoară în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

(2) Orelor de gardă prevăzute la alin. (1) constituie vechime în muncă și în specialitate”.

5. Rezultă că personalul sanitar are obligația să asigure continuitatea asistenței medicale și în afara normei de bază, dar în legătură cu aceasta. Salariul cadrelor medicale este alcătuit din două componente, și anume cel pentru norma de bază și cel pentru linia de gardă. Ca atare, remunerația pentru efectuarea serviciului de gardă nu are natura juridică a unor drepturi salariale suplimentare (spor), care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și/sau diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, precum și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică” (Decizia nr. 482 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1161 din 21 decembrie 2023, paragraful 35).

6. Activitatea aferentă celei curente se subsumează normei de bază, iar cea prestată într-o linie de gardă este conexasă și indisolubil legată de norma de bază. Prin urmare, trebuie observat că serviciul de gardă este un element intrinsec al însăși calității de cadru medical și al serviciului prestat în această calitate. Faptul că legiuitorul a ales ca plata pentru serviciul de gardă să fie realizată distinct de salariul plătit pentru activitatea curentă nu înseamnă că, în discuție, este un drept salarial suplimentar, ci un corolar al salariului normei de bază. Diferența dintre cele două tipuri de activități este aceea a timpului în care se desfășoară (timpul normal de lucru *versus* în afara acestuia), însă ele converg ca scop și conținut, respectiv asigurarea asistenței medicale, mai exact a permanenței și continuității acesteia, ca urmare a îmbinării la nivel temporal al celor două activități aferente calității de medic. Rezultă că operațiunile desfășurate de medici în timpul programului normal și în timpul orelor de gardă sunt similare, concluzie care se impune și în privința scopului pentru care sunt prestate aceste activități. Ca atare, plata acestor activități trebuie să reflecte o relație de sincronicitate, ca rezultat al legăturii existente între cele două activități. Atât timp cât remunerația pentru linia de gardă se calculează prin raportare la salariul de bază aferent funcției de cadru medical, nu există nicio rațiune pentru care remunerația pentru linia de gardă să nu fie corelată în timp cu cea a funcției de bază. O viziune contrară conduce la o contradicție în termeni, și anume calculul drepturilor salariale pentru linia de gardă se realizează în funcție de salariul pentru funcția de bază, însă nu în raport cu salariul în plată, ci în raport cu un salariu din trecut, care nu se mai corelează cu cel actual.

7. Este adevărat că formula de calcul pentru a stabili drepturile salariale pentru activitatea curentă și cea prestată într-o linie de gardă diferă, având în vedere dihotomia dintre normă de bază/în afara normei de bază, însă ambele activități se subsumează obligațiilor care decurg din calitatea de personal

medical, una fără alta neputând fi concepută. Ca atare, atunci când legiuitorul stabilește modul de calcul al remunerației pentru cele două activități nu poate să le considere ca fiind două activități fără nicio legătură între ele și să stabilească un cadru referențial de natură temporală diferit. Cu alte cuvinte, este inadmisibil ca salariul pentru norma de bază să se raporteze la anul 2022, iar remunerația (salariul) pentru efectuarea liniei de gardă să se raporteze la anul 2018. Așa cum am menționat, cele două activități nu pot fi dissociate, astfel că remunerarea lor trebuie să urmeze același reper temporal.

8. Prin urmare, din punct de vedere constituțional, elementele componente ale salariului, distinct de drepturile salariale suplimentare, trebuie să fie stabilite prin raportare la același reper temporal. Constituția nu poate proteja doar o componentă a salariului, iar pe cealaltă să o desconsidere, în condițiile în care ambele componente sunt elemente *sine qua non* ale salariului cadrelor medicale. Or, exact acest lucru a avut loc în cauza de față, unul dintre elementele intrinseci ale salariului cadrelor medicale a fost plafonat, relativizându-se, astfel, protecția constituțională a acestuia. Ca efect al unei asemenea măsuri, salariul cadrelor medicale a fost afectat sub aspectul cuantumului său prin textul ordonanței de urgență analizate, precum și prin actele normative subsecvente care au menținut această lipsă de corelare între cele două elemente ale salariului cadrelor medicale.

9. Prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a stabilit că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă. Prin decizia amintită, Curtea a statuat că dreptul la muncă este un drept complex care include și dreptul la salariu. Astfel, salariul este o componentă a dreptului la muncă și reprezintă contraprestația angajatorului în raport cu munca prestată de către angajat în baza unor raporturi de muncă. Efectele raporturilor de muncă stabilite între angajat și angajator se concretizează în obligații de ambele părți, iar una dintre obligațiile esențiale ale angajatorului este plata salariului angajatului pentru munca prestată. Prin urmare, raportul de muncă implică, prin esența sa, dreptul la un salariu de bază, așa cum este acesta definit prin art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX. În lipsa acestei remunerații plătite, de regulă, în bani nu se poate concepe existența unui contract individual de muncă.

10. În condițiile în care reglementarea criticată conduce la relativizarea salariului, în speță al cadrelor medicale, înseamnă că afectează dreptul la muncă al acestora, reglementat de art. 41 alin. (1) din Constituție.

11. Având în vedere cele expuse, apreciem că excepția de neconstituționalitate formulată trebuia admisă, sintagma „drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă” din art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în ceea ce privește drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, fiind neconstituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 494

din 17 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea D.G. Petrol — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.060/3/2020 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.514D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, administratorul special Dan Ignișka, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere lipsa legăturii dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, pe de o parte, și, pe de altă parte, faptul că motivele invocate de autoare privesc modul de aplicare a normelor procesual penale criticate în cauza concretă în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și, în acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 617 din 22 septembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.060/3/2020, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea D.G. Petrol — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerilor formulate, printre alții, și de autoarea excepției împotriva unei ordonanțe de clasare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 94 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt neclare, lipsite de previzibilitate, câtă vreme există o contradicție între cele două teze ale alineatului menționat. Astfel, susține că, în cauză, instanța de judecată nu a înțeles la justa valoare principiul egalității de arme între acuzare și apărare, preferând să aplice

prima teză a alin. (4) al art. 94 din Codul de procedură penală, cu consecința transformării „dreptului” procurorului de a restricționa dreptul legal al suspectului de a consulta dosarul de la „cel mult 10 zile” la o perioadă nedeterminată. Așadar, susține că, în cauză, instanțele judecătorești, în loc să aprecieze în mod just „limitarea” restricționării, în sensul chiar al scăderii de la 15 zile la 10 zile a unei eventuale restricționări a accesului la dosarul de urmărire penală, au lăsat la dispoziția procurorilor prezenți în instanță să decidă extinderea „interzicerii” accesului la dosarul de urmărire penală chiar pentru o perioadă nedeterminată. Invocă și alte cauze în care instanța de judecată a interpretat și a aplicat dispozițiile art. 94 alin. (4) din Codul de procedură penală în sensul celor precizate anterior. Cu privire la dispozițiile art. 340 și 342 din Codul de procedură penală, solicită să se constate că prevederile referitoare la judecătorul de cameră preliminară și la atribuțiile acestuia sunt neclare și imprecise, lipsite de previzibilitate în ceea ce privește drepturile de care beneficiază petenții. În acest sens, arată că, în cauză, judecătorul de cameră preliminară a refuzat să admită cereri referitoare la administrarea probelor, întrucât a apreciat că nu se află în situația de a îndeplini un rol activ în aflarea adevărului, reținând, totodată, că dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile în speță. Apreciază că, în acest fel, judecătorul de cameră preliminară acceptă ca Direcția Națională Anticorupție să ascundă probe în dosar, cu încălcarea dispozițiilor constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Prezintă și alte aspecte procedurale din cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că dispozițiile art. 94 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt formulate în mod clar și precis, în sensul că se prevede în ce condiții se poate restricționa de către procuror accesul la dosarul de urmărire penală, în condițiile în care urmărirea penală nu este publică. Arată că, în procedura de soluționare a plângerii, petenta — autoare a excepției de neconstituționalitate — a avut acces nelimitat la dosarul de urmărire penală, fiind acordate mai multe termene în acest scop, mai ales că au existat neclarități din partea acesteia cu privire la numărul de volume pe care îl conține dosarul de urmărire penală. Menționează, totodată, că dosarul de urmărire penală a fost înmănat petentei — autoare a excepției de neconstituționalitate — și în format electronic. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală, reține că acestea au constituit obiectul controlului de constituționalitate în nenumărate rânduri, reglementarea actuală fiind formulată în acord cu deciziile Curții Constituționale. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, reține că textul de lege reglementează obiectul camerei preliminare, o fază intermediară a procesului penal. Or, împrejurarea că plângerea formulată împotriva soluției procurorului se soluționează de judecătorul de cameră preliminară în camera de consiliu nu atribuie cauzei o procedură specială de soluționare, petenta — autoare a excepției de neconstituționalitate — realizând o confuzie în acest sens, procedura de cameră preliminară fiind parcursă doar atunci când instanța este sesizată prin rechizitoriu, aspect care nu se regăsește în speța de față.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 94 alin. (4): „(4) *În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.*”;

— Art. 340: „(1) *Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*

(2) *Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare.*

(3) *Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului ori, pentru persoana juridică, denumirea, sediul, indicarea reprezentantului legal ori convențional, data ordonanței sau a rechizitoriului atacat, numărul de dosar și denumirea parchetului, indicarea motivelor plângerii.*

(4) *Dispozițiile art. 289 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.*

(5) *În cazul în care nu cuprinde data ordonanței sau a rechizitoriului atacate, numărul de dosar și denumirea parchetului, plângerea se restituie pe cale administrativă, situație în care completarea plângerii poate fi efectuată nu mai târziu de 20 de zile de la data restituirii.*”;

— Art. 342: „*Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.*”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, cât și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 7 referitor la principiul legalității și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, astfel cum a fost formulată, aceasta ridică o problemă de admisibilitate dintr-o dublă perspectivă, și anume din punctul de vedere al legăturii dispozițiilor art. 342 din Codul

de procedură penală cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, precum și al limitelor de competență a Curții Constituționale atunci când procedează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, în ceea ce privește normele procesual penale ale art. 94 alin. (4) și ale art. 340.

14. În această situație, Curtea va examina cu prioritate problema de admisibilitate expres consacrată de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respectiv lipsa legăturii dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, criticate, cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în soluționarea plângerilor formulate, printre alții, și de autoarea excepției, în temeiul dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva unei ordonanțe de clasare.

15. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală, care reglementează obiectul procedurii în camera preliminară, nu au legătură cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Curtea reține că unul dintre elementele care configurează regimul specific al excepțiilor de neconstituționalitate, condiționând admisibilitatea acestora, este caracterul concret al controlului pe care Curtea îl realizează în această situație, raportat la cauza în care a fost ridicată excepția. Legătura cu soluționarea cauzei presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Potrivit instanței de contencios constituțional, incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20). Dacă autorul excepției nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, posibila admitere a excepției nu schimbă cu nimic situația acestuia, ci privește numai drepturile altor persoane (Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, paragraful 20).

16. Or, în cazul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală nu rezultă o asemenea legătură a textului de lege criticat cu cauza concretă în care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, cu consecința respingerii acesteia ca inadmisibilă, în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum au fost interpretate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

17. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 din Codul de procedură penală, Curtea reține o problemă de admisibilitate prin raportare la limitele de competență a Curții Constituționale atunci când procedează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate. În acest sens, Curtea observă că, în cauza de față, pretinsa neconstituționalitate a normelor procesual penale criticate este motivată exclusiv din perspectiva unor împrejurări concrete, individualizate la speța aflată pe rolul instanței de judecată, generate de restricționarea consultării dosarului de urmărire penală de către judecătorul de cameră preliminară, respectiv de respingerea unor cereri formulate în cauză cu privire la administrarea probelor. În consecință, Curtea constată că, prin

excepția de neconstituționalitate formulată, autoarea nu tinde spre evidențierea unei reale contradicții între textele de lege supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din Legea fundamentală invocate, ci vizează, în realitate, modul de aplicare a normelor procesual penale criticate în ceea ce privește consultarea dosarului de urmărire penală și administrarea probelor în soluționarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară.

18. Curtea reamintește însă că modul de aplicare a dispozițiilor criticate de către organele judiciare, la care face referire autoarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acesteia, nu poate constitui motiv de

neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci este de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autoarei excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. În consecință, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (4) și ale art. 340 și 342 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea D.G. Petrol — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.060/3/2020 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor art. V alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. V alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele de aplicare a prevederilor art. V alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului

din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,

Simona Bucura-Oprescu

p. Ministrul sănătății,

Adriana Pistol,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Traian Laurențiu Hristea,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

București, 20 februarie 2025.

Nr. 64.

N O R M E

de aplicare a prevederilor art. V alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc procedura privind decontarea achiziției de dispozitive de corecție speciale, în limita sumei de 500 lei/persoană, de către angajatori.

Art. 2. — Dispozițiile prezentelor norme se aplică lucrătorilor care folosesc în mod obișnuit un echipament cu ecran de vizualizare, pe o durată semnificativă a timpului normal de lucru.

Art. 3. — În înțelesul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *angajator* — autoritățile și instituțiile publice la care se face referire în art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice;

b) *dispozitiv de corecție special* — dispozitiv, inclusiv ochelarii de vedere, care vizează corectarea optică pentru distanță intermediară sau prevenirea dificultăților vizuale în raport cu o activitate, la un post de lucru, care implică un echipament cu ecran de vizualizare, constatate în urma examenului prevăzut la art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare;

c) *echipament cu ecran de vizualizare* — are semnificația prevăzută la art. 4 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006;

d) *lucrător* — personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, la care se face referire în art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice;

e) *post de lucru* — are semnificația prevăzută la art. 4 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006.

Art. 4. — Obligația decontării achiziției de dispozitive de corecție speciale revine angajatorului, care trebuie să respecte prevederile art. 5-15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006.

Art. 5. — (1) Lucrătorii trebuie să beneficieze de o supraveghere adecvată a sănătății, care să aibă în vedere riscurile pe care le implică activitatea, la un post de lucru, cu un echipament cu ecran de vizualizare.

(2) Supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor este asigurată de angajator și se efectuează de către medicii de medicina muncii, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Medicii de medicina muncii, în baza fișei de identificare a factorilor de risc profesional semnate de angajator, dispun efectuarea de către lucrători a unui examen al ochilor și al vederii, un screening vizual, cu ocazia controlului medical la angajare, periodic și ori de câte ori apar probleme vizuale care ar putea fi puse în legătură cu activitatea care implică un echipament cu ecran de vizualizare.

(2) În situația în care medicul de medicina muncii constată, în urma examenului prevăzut la alin. (1), probleme vizuale care necesită un examen oftalmologic specializat, acesta trimite lucrătorii la medicul oftalmolog, pentru realizarea examinării respective.

(3) Medicul oftalmolog constată dacă este necesară prevenirea unor probleme vizuale sau dacă există probleme vizuale care necesită corecție optică pentru vederea intermediară pe parcursul activității ce implică lucrul cu un echipament cu ecran de vizualizare și recomandă, atunci când este cazul, folosirea unui dispozitiv de corecție special definit la art. 3 lit. b).

(4) Pe baza constatării medicului oftalmolog a problemelor vizuale care necesită corecție optică pentru vederea intermediară pe parcursul activității, la un post de lucru, ce implică lucrul cu un echipament cu ecran de vizualizare, medicul de medicina muncii va consemna în fișa de aptitudine profesională recomandarea medicului oftalmolog privind utilizarea unui dispozitiv de corecție special.

Art. 7. — (1) Decontarea de către angajator a dispozitivelor de corecție speciale are la bază recomandarea medicului de medicina muncii, emisă pe baza rezultatelor examenului oftalmologic care atestă faptul că pentru desfășurarea activității este necesară folosirea de dispozitive de corecție speciale, și poate acoperi cheltuielile lucrătorului ocazionate de:

a) necesitatea folosirii pentru prima oară de către lucrători a dispozitivelor de corecție speciale;

b) necesitatea modificării dioptriei lentilelor dispozitivelor de corecție speciale purtate de lucrători;

c) necesitatea schimbării ramelor sau a lentilelor, în cazul deteriorării datorate uzurii normale a acestora, dar nu mai devreme de un an de la data decontării anterioare.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul decontează maximum 500 lei/persoană.

(3) În situația în care costul de achiziție a dispozitivului de corecție special, dovedit de lucrător cu documente justificative de plată, este mai mic de 500 lei/persoană, angajatorul va deconta acest cost.

Art. 8. — Documentele justificative în baza cărora se efectuează decontarea sunt următoarele:

a) recomandarea medicului de medicina muncii și rezultatele examenului oftalmologic prevăzute la art. 7;

b) factură fiscală;

c) bon fiscal sau extras de cont pentru plățile efectuate prin virament bancar.

Art. 9. — Angajatorii, așa cum sunt definiți la art. 3 lit. a), pot emite acte administrative care să asigure punerea în aplicare a prevederilor prezentelor norme.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Asigurarea atenuării și tranzitării în siguranță a volumelor de viitură pe râul Crasna, aval de acumularea Vârșolț, județul Satu Mare”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Asigurarea atenuării și tranzitării în siguranță a volumelor de viitură pe râul Crasna, aval de acumularea Vârșolț, județul Satu Mare”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din sumele aferente componentei de împrumut a Planului național de redresare și reziliență, componenta 1 — Managementul apei și din finanțare publică națională, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa, răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristian Valer Beșeni,

secretar de stat

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Carmen Moraru,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

București, 20 februarie 2025.

Nr. 70.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
afereți obiectivului de investiții „Asigurarea atenuării și tranzitării în siguranță
a volumelor de viitură pe râul Crasna, aval de acumularea Vârșolț, județul Satu Mare”**

Titular: Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa
Amplasament: Lucrările sunt amplasate în bazinul hidrografic Crasna (cod cadastral II.2), pe actualul amplasament al polderelor Supur și Moftin, precum și pe digurile longitudinale care sunt situate pe râul Crasna, județul Satu Mare

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:	mii lei	206.039	
din care C + M, inclusiv TVA:	mii lei	126.565	
în prețuri valabile la data de 29.11.2023; 1 euro = 4,9726 lei			
Din care:			
1. Polder Supur			
Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:	mii lei	22.292	
din care C + M, inclusiv TVA:	mii lei	11.279	
în prețuri valabile la data de 29.11.2023; 1 euro = 4,9726 lei			
2. Polder Moftin			
Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:	mii lei	48.327	
din care C + M, inclusiv TVA:	mii lei	29.018	
în prețuri valabile la data de 29.11.2023; 1 euro = 4,9726 lei			
3. Diguri			
Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA:	mii lei	135.420	
din care C + M, inclusiv TVA:	mii lei	86.268	
în prețuri valabile la data de 29.11.2023; 1 euro = 4,9726 lei			
Eșalonarea investiției:			
Anul I:	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>190.000,00</u>
	C + M	mii lei	116.000,00
Anul II:	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>16.039,00</u>
	C + M	mii lei	10.565,00
Capacități:			
— Îmbunătățirea condițiilor de funcționare în siguranță a polderelor, din care:			
Supur (Vmax 1%)			6,65 mil. mc
Moftin (Vmax 1%)			5,12 mil. mc
Reabilitarea liniei de apărare a digurilor râului Crasna și afluenților			78.400 ml
Durata de execuție a investiției TOTAL:	luni		13

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din sumele aferente componentei de împrumut a Planului național de redresare și reziliență, componenta 1 — Managementul apei și din finanțare publică națională, în limita sumelor aprobate anual cu aceasta destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea alin. (4) al art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2022 pentru stabilirea aspectelor tehnice și organizatorice privind funcționarea în sistem-pilot, precum și a celor privind operaționalizarea Sistemului informatic de monitorizare electronică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2022 pentru stabilirea aspectelor tehnice și organizatorice privind funcționarea în sistem-pilot, precum și a celor privind operaționalizarea Sistemului informatic de monitorizare electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 17 august 2022, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cu excepția situației în care organul judiciar competent a dispus menținerea obligației de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere, ca

urmare a informării potrivit alin. (3), persoana supravegheată are obligația de a preda dispozitivul electronic de supraveghere la unitatea de poliție stabilită de organul de supraveghere, atunci când se deplasează pe teritoriul unui stat care este membru al Spațiului Schengen, respectiv în punctul de trecere a frontierei aflat la ieșirea de pe teritoriul României, când se deplasează pe teritoriul unui stat care nu este membru al Spațiului Schengen, demontarea fiind realizată de către personalul Poliției Române desemnat în condițiile art. 2 alin. (2).”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Traian Laurențiu Hristea,
secretar de stat

București, 20 februarie 2025.
Nr. 72.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, situate în județele Olt, Alba, Sibiu, Giurgiu, Cluj, Argeș, Buzău, Mureș, Gorj și Sălaj, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În conformitate cu prevederile art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

București, 20 februarie 2025.
Nr. 73.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Ministerul Apărării Naționale
Cod fiscal	11424532

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Tipul bunului/ Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Adresa	Anul dobândirii	Valoarea de inventar a părții de imobil care iese din domeniul public al statului (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din coloana 7 în evidența financiar- contabilă
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	103844 parțial	8.19.01	Imobil 381 parțial	Construcții: Pavilionul: H4 — suprafață construită = 376 mp; — valoare contabilă = 16.012,60 lei Total valoare contabilă: imobil 381 — parțial = 16.012,60 lei CF nr. 50189 Caracal, nr. cadastral 50189	Țara: România; județul: Olt; municipiul: Caracal; strada Valter Mărăcineanu nr. 25	1898	16.012,60	6.07.2022
2.	104060 parțial	8.19.01	Imobil 1025 parțial	Construcții: Pavilionul: P — suprafață construită = 1.744 mp; — valoare contabilă = 143.425,34 lei Total valoare contabilă: imobil 1025 — parțial = 143.425,34 lei CF nr. 74107 Sebeș, nr. cadastral 74107	Țara: România; județul: Alba; municipiul: Sebeș; strada Călărăși nr. 74	1957	143.425,34	31.05.2023
3.	104027 parțial	8.19.01	Imobil 3099 parțial	Construcții: Pavilionul: A — suprafață construită = 86,07 mp; — valoare contabilă = 141.120,02 lei Pavilionul: B — suprafață construită = 22,47 mp; — valoare contabilă = 44.092,56 lei Pavilionul: C — suprafață construită = 6,57 mp; — valoare contabilă = 715,04 lei Total valoare contabilă: imobil 3099 — parțial = 185.927,62 lei CF nr. 100913 Moșna, nr. cadastral 459	Țara: România; județul: Sibiu; comuna: Moșna	1991	185.927,62	20.07.2023
4.	104034 parțial	8.19.01	Imobil 495 parțial	Construcții: Pavilionul: K1 — suprafață construită = 17 mp; — valoare contabilă = 1.947,58 lei Pavilionul: K2 — suprafață construită = 80 mp; — valoare contabilă = 8.893,39 lei Pavilionul: M — suprafață construită = 30 mp; — valoare contabilă = 4.009,78 lei Pavilionul: O2 — suprafață construită = 407 mp; — valoare contabilă = 48.069,47 lei Pavilionul: O4 — suprafață construită = 360 mp; — valoare contabilă = 30.492,45 lei Total valoare contabilă: imobil 495 — parțial = 93.412,67 lei CF nr. 112687 Mediaș, nr. cadastral 112687; CF nr. 107521 Mediaș, nr. cadastral 107521	Țara: România; județul: Sibiu; municipiul: Mediaș; strada Angărul de Sus nr. 57	1978	93.412,67	20.07.2023

0	1	2	3	4	5	6	7	8
5.	106683 parțial	8.19.01	Imobil 489 parțial	<p>Construcții: Pavilionul: G2 — suprafață construită = 105 mp; — valoare contabilă = 6 lei</p> <p>Pavilionul: G3 — suprafață construită = 107 mp; — valoare contabilă = 5,30 lei</p> <p>Total valoare contabilă: imobil 489 — parțial = 11,30 lei</p> <p>CF nr. 53735 Dej, nr. cadastral 53735</p>	Țara: România; județul: Cluj; municipiul: Dej; strada Tudor Vladimirescu nr. 1	1926	11,30	11.12.2020
6.	104095 parțial	8.19.01	Imobil 2265 parțial	<p>Construcții: Pavilionul: K2 — suprafață construită = 41,30 mp; — valoare contabilă = 12.171,78 lei</p> <p>Total valoare contabilă: imobil 2265 — parțial = 12.171,78 lei</p> <p>CF nr. 51999 Sângeorgiu de Mureș, nr. cadastral 51999</p>	Țara: România; județul: Mureș; comuna: Sângeorgiu de Mureș	1938	12.171,78	13.07.2022
7.	103771 parțial	8.19.01	Imobil 705 parțial	<p>Construcții: Pavilionul: G — suprafață construită = 81 mp; — valoare contabilă = 1.874,36 lei</p> <p>Amenajări la teren: Drum de pământ — suprafață construită = 846 mp; — valoare contabilă = 60,36 lei</p> <p>Împrejmuire din sârmă — lungime = 364 m; — valoare contabilă = 47,84 lei</p> <p>Rețea electrică aeriană — lungime = 790 m; — valoare contabilă = 797,90 lei</p> <p>Drum din beton — suprafață construită = 479 mp; — valoare contabilă = 827 lei</p> <p>Total valoare contabilă: imobil 705 — parțial = 3.607,46 lei</p> <p>CF nr. 100533 Pitești, nr. cadastral 100533; CF nr. 90207 Pitești, nr. cadastral 9954; CF nr. 90208 Pitești, nr. cadastral 9955</p>	Țara: România; județul: Argeș; municipiul: Pitești; strada Negru Vodă nr. 47	1883	3.607,46	13.07.2022
8.	103929 parțial	8.19.01	Imobil 520 parțial	<p>Construcții: Pavilionul: D — suprafață construită = 137 mp; — valoare contabilă = 848,36 lei</p> <p>Total valoare contabilă: imobil 520 — parțial = 848,36 lei</p> <p>CF nr. 59724 Târgu Jiu, nr. cadastral 59724; CF nr. 59725 Târgu Jiu, nr. cadastral 59725</p>	Țara: România; județul: Gorj; municipiul: Târgu Jiu; strada Parâng nr. 1	1920	848,36	10.08.2022
9.	106790 parțial	8.19.01	Imobil 370 parțial	<p>Construcții: Pavilionul: G2 — suprafață construită = 570 mp; — valoare contabilă = 34 lei</p> <p>Total valoare contabilă: imobil 370 — parțial = 34 lei</p> <p>CF nr. 77123 Zalău, nr. cadastral 77123 Zalău</p>	Țara: România; județul: Sălaj; municipiul: Zalău; strada Simion Bărnuțiu nr. 91	1939	34	21.06.2024
10.	103756 parțial	8.19.01	Imobil 2783 parțial	<p>Amenajări la teren: Drum de acces consolidat cu balast — suprafață construită = 4.200 mp; — valoare contabilă = 16.990,91 lei</p> <p>Împrejmuire din beton prefabricat — lungime = 150 m; — valoare contabilă = 359,76 lei</p> <p>Rețea de energie electrică aeriană — lungime = 300 m; — valoare contabilă = 1.053,26 lei</p>	Țara: România; județul: Giurgiu; comuna: Mihai Bravu	1929	25.916,58	11.01.2024

0	1	2	3	4	5	6	7	8	
				Rețea de energie electrică subterană — lungime = 218 m; — valoare contabilă = 1.281,92 lei Rețea de canalizare — lungime = 36,40 m; — valoare contabilă = 4.144,79 lei Rețea de canalizare — lungime = 300 m; — valoare contabilă = 1.213,64 lei Împrejmuire sârmă ghimpată pe un singur rând — lungime = 875 m; — valoare contabilă = 872,30 lei Total valoare contabilă: imobil 2783 — parțial = 25.916,58 lei CF nr. 30146 Mihai Bravu, nr. cadastral 30146					
11.	104050 parțial	8.19.01	Imobil 862 parțial	Construcții: Pavilionul: D (parțial) — suprafață construită = 28 mp; — valoare contabilă = 768 lei Total valoare contabilă: imobil 862 — parțial = 768 lei CF nr. 52372 Solovăstru, nr. cadastral 52372	Țara: România; județul: Mureș; comuna: Solovăstru	1946	768	13.07.2022	
12.	106963 parțial	8.19.01	Imobil 2800 parțial	Construcții: Pavilionul: C — suprafață construită = 70 mp; — valoare contabilă = 39.930,91 lei Total valoare contabilă: imobil 2800 — parțial = 39.930,91 lei CF nr. 64430 Buzău, nr. cadastral 5050	Țara: România; județul: Buzău; municipiul: Buzău; bulevardul Mareșal Alexandru Averescu nr. 1	1882	39.930,91	12.10.2023	
Total general							522.066,62		

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

